

POZNAJEMY ŚWIAT –
NIE JESTEŚMY TACY SAMI – DZIECI
RÓŻNYCH KRAJÓW

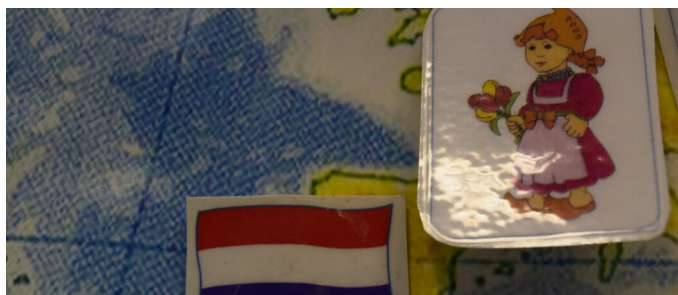
KONSPEKT ZAJĘĆ

Planowana liczba i wiek odbiorców: 6 – 9 lat

Czas trwania: 45 minut

Cel (wiedza, umiejętności, postawy związane z edukacją globalną):

- Poznanie dzieci z 5 krajów: Chin, Holandii, Meksyku, Madagaskaru i Indii

Potrzebne materiały:

- zdjęcia różnych dzieci pokazujące ubiór, zabawy i sposób spędzania wolnego czasu;
- mapa świata lub globus;
- karty pracy do kolorowania – sylwetki dzieci z flagami;
- plansza z dziećmi z różnych krajów przykryta figurami geometrycznymi w różnych kolorach;
- materiały plastyczne;
- arkusze szarego papieru;
- rekwizyty (w tym zdjęcia) z każdego kraju (Chiny – czapka, ryż, znaki chińskie; Holandia – wiatrak, chodaki, ser, tulipany; Meksyk – sombrero, grzechotki; Madagaskar – banan, baobab, lemur, Indie – kolorowe ubrania, słonie),

Przygotowania: prezentacja multimedialna.

Aranżacja przestrzeni: dzieci siedzą w półkole, ławki złączone tak aby dzieci mogły pracować w 5 grupach.

Przebieg zajęć

1. Wprowadzenie w temat

Niezbędna jest ilustracja przedstawiająca dzieci z różnych krajów (lub zdjęcie) przykryta arkuszem powycinanym w formie puzzli. Dzieci odkrywając po elemencie odstonię w całości planszę.

Zabawa integracyjna na powitanie „Uśmiech przyjaźni“

Dzieci wraz z nauczycielką siadają w dużym kole. Nauczycielka wysyła do osoby siedzącej z jej prawej strony powitalny uśmiech, który w ten sposób przekazywany jest kolejnym uczestnikom zabawy, aż wróci do nauczycielki. Następnie informujemy dzieci, że będziemy mieć dziś gości i aby dowiedzieć się jacy to goście dzieci muszą rozwiązać zagadkę obrazkową. Odkrywając po elemencie próbują odgadnąć o kim będzie mowa.

Sylweta Polki:

„Jedzie pociąg ekspresowy,
gości wiezie do nas.
Opowiedzcie nam co słysząc w
waszych stronach.“

2. Prezentacja wszystkich gości. Każda z postaci prezentuje siebie i swój kraj

Holenderka: „Hoi! Jestem Oliwia. W moim kraju często jeździmy rowerami. Mamy wiele wiatraków i pól z pięknymi tulipanami. Nasz kraj przecinany jest kanałami, pływamy po nich barkami.“

Malgańczyk: „Salama vazaha! Mam na imię Tomby. Mój kraj jest największą wyspą Afryki, mieszka na niej około 100 gatunków lemurów, uprawiamy banany i rosną u nas największe drzewa świata – baobaby.“

Indyjka: „Namaste – witajcie, pochodzę z Indii i mam na imię Amishi, co w moim języku – hinduskim oznacza delikatność. W moim kraju rosną aromatyczne przyprawy, które dodajemy do wszystkich potraw. Kobiety w Indiach noszą specjalne ubranie które nazywa się sari.“

Meksykanin: „Hola! Jestem Jose. W moim kraju mówimy po hiszpańsku. Nosimy duże, kolorowe, słomiane kapelusze, sombrero, które chronią nas przed słońcem. Podczas święta zabawek dzieci ubierają się w ludowe stroje, chłopcy dokleją sobie czarne baczki i wąsiki, a dziewczynki malują twarze jak dorosłe panie. Wtedy dostajemy dużo prezentów.“

Chińczyk: „Ni hao! Jestem Lee. Jak się macie? W moim kraju lubimy ryż, spotykając się na wspólnych posiłkach, klęczymy wokół niskiego stołu, a jedząc potrawy posługujemy się pałeczkami.“

Na podstawie zdobytej wiedzy dzieci dopasują do sylwet odpowiednie obrazki związane z danym krajem.

Dzieci witają się w sposób charakterystyczny dla swojego kraju. W czasie przedstawiania się gości nauczyciel odtwarza prezentację ze zdjęciami charakterystycznych przedmiotów z danego kraju.

Na dywanie rozkładamy sylwety przedstawicieli z poszczególnych krajów. Zadaniem dzieci jest dopasowanie do nich obrazków związanych z ich krajem.

3. Kolorowanie flag

Uczniowie korzystając z atlasu kolorują flagi, które trzymają goście. Dodatkowo małymi flagami zaznaczają w atlasie lub na dużym globusie odpowiedni kraj, z którego pochodzą. Dzieci otrzymują kartki z sylwetkami dzieci trzymających flagi swoich krajów. Ich zadaniem jest odpowiednie pokolorowanie, korzystając z atlasu

4. Prezentacja różnych zabaw z krajów pochodzenia gości

Lee: „Graliście kiedyś w chińskie domino? To bardzo popularną grą wynalezioną w Chinach. Polega na jak najszybszym pozbyciu się kostek oznaczonych kropczkami. Dzieje się to podczas układania ich w łańcuszek. Każdy gracz spośród swojego przydziału kostek może dołożyć do łańcuszka tylko tę kostkę, która spełnia jeden warunek: ma identyczną liczbę kropek jak położona przez poprzednika. Pustą kostkę, która nie ma żadnych kropeczek można natomiast położyć zawsze.”

Tomby: „Na Madagaskarze uwielbiamy grać w piłkę. Robimy ją sobie sami ze starych szmatek oplecionych sznurkiem. Naszą ulubioną zabawą jest również popychanie metalowej obręczy kijkiem, tak żeby się nie przewróciła.”

Jose: „Bardzo lubimy podczas wspólnych zabaw rozbijać piniatę. Jest to gliniany dzbanek oklejony kolorowymi ozdobami. Zawiesza się go na sznurku, a dzieci pojedynczo próbują z zawiązanymi oczami trafić kijem tak żeby się rozbił. W środku są słodczyce i orzechy.”

Amishi: „Dzieci w Indiach spędzają wolny czas grając w kabaddi. Nazwa w języku hindi oznacza „utrzymać oddech” i podpowiada reguły gry. Dzielimy się na dwa zespoły i ustawiamy naprzeciwko siebie na prostokątnym boisku. Po sygnale wytypowany zawodnik wbiega na pole przeciwników i krzycząc jednym tchem: „kabaddi” musi dotknąć jak największą liczbę rywali. Zanim skończy okrzyk ma za zadanie wrócić na stronę swojej drużyny. Uwielbiamy także tworzyć barwne kompozycje na ziemi. Robimy je z ziaren ryżu, piasku, zbóż, płatków kwiatów, albo malujemy kredą.”

Oliwia: „A ja Wam powiem wierszyk bo uwielbiam rymować. Klapu, klap, klapu, klap, stukają chodaki, na wiatraku gniazdko wiją wróbel i dwa szpaki. Tulipany swoje płatki wdzięcznie rozkładają, a dwie małe, białe myszki serek zajadają.”

Goście zachęcają do wspólnej zabawy: „Chcecie pobawić się z nami?”

Nauczyciel podkreśla, że dzieci na całym świecie lubią się bawić i zarówno w Meksyku, w Holandii jak i innych krajach uczestnicy zajęć, mogliby z pewnością znaleźć wielu ciekawych towarzyszy do zabaw, które są zróżnicowane i tak wesołe, jak w Polsce. Warto pokreślić, że w zabawie znacznie ważniejsze od zwycięstwa lub bycia jednym z najlepszych; są radość, zadowolenie i przebywanie z innymi.

Dzieci wybierają jakąś swoją ulubioną grę i pokazują gościom, bawiąc się, na czym ona polega.

5. Wykonanie pracy plastycznej

Nauczyciel dzieli dzieci na 5 grup. Każda z grup losuje postać gościa. Następnie jedno dziecko kładzie się na arkuszu papieru pakowego, a inne odrysowuje kształt koleżanki lub kolegi pisakiem. Następnie wszyscy ozdabiają sylwetę tak, aby wyglądała jak postać gościa, którego wylosowali. Wykorzystują wszelkie dostępne materiały, np. bibułę, tasiemki, guziki, piórka. Na koniec nauczyciel pomaga wyciąć powstałe sylwety.

WIEDZA DLA NAUCZYCIELA:

- https://www.globalna.edu.pl/indonezja/gry_i_zabawy/
- <http://www.national-geographic.pl/traveler/kierunki/plac-zabaw-czyli-czym-sie-bawia-dzieci-na-swiecie>
- <https://ciekawe.org/2016/06/01/dzieci-z-calego-swiata-i-ich-zabawki/>
- <https://unsplash.com/>